

Vítězství Boží lásky

ZÁVĚR VELKÉHO SPORU MEZI DOBREM A ZLEM

Texty na tento týden

Zj 22,11-12; Jr 30,5-7; Ž 91,1-11; Jr 25,33; Zj 21,2; Zj 20,11-15

Základní verš

„A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: ‚Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ (Zj 21,3.4)

Budoucnost můžeme očekávat s nadějí, i když přicházejí náročné časy. Navzdory možnému utrpení, navzdory přicházejícím obtížím nebo smutku a bolesti, které by mohly zasáhnout do našeho života, díky naději, že se blíží lepší den, můžeme žít smysluplně a s radostí.

Franklin D. Roosevelt byl prezidentem Spojených států v letech 1933–1945. Šlo o jedno z nejtěžších období v historii USA. Roosevelt sám překonal dětskou obrnu, byl částečně ochrnutý a nemohl chodit bez pomoci. Přesto napsal: „Vždy jsme se drželi naděje, víry a přesvědčení, že za obzorem existuje lepší život, lepší svět.“ Geniální Albert Einstein poznamenal: „Učte se ze včerejška, žijte pro dnešek, doufejte v zítřek.“ Oblíbený anglický básník 19. století Alfred Tennyson jednou napsal: „Naděje se usmívá na prahu nového roku a šeptá, že bude šťastnější.“

V poslední lekci tohoto čtvrtletí se podíváme na texty, které zdůrazňují Kristovu neochvějnou lásku během mimořádného období historie vesmíru. Uvidíme jeho závěrečné, úplné vítězství ve velkém sporu mezi dobrem a zlem. Poslední kniha Bible, Zjevení, nám dává naději pro dnešek, zítřek a také pro celou věčnost.

Osnova lekce

Tématem poslední lekce je finále velkého dějinného sporu mezi dobrem a zlem. Ve světle poselství posledních kapitol Bible se zaměříme na velkou naději, kterou je Kristův návrat spojený se záchranou věrných, spravedlivým soudem nad zlem a jeho definitivní porážkou.

- Zj 22,11–13: Boží blízkost v době soužení (neděle)
- J 14,1–3: Naděje na Ježíšův návrat (pondělí)
- Zj 20,1–9: Soud v průběhu tisíciletí (úterý a středa)
- Zj 20,14.15; Zj 21,1.2: Porážka zla, vítězství dobra a lásky (čtvrtek)

NADĚJE V DOBĚ SOUŽENÍ

¹¹Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvává ve svatosti. ¹²Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplátím každému podle toho, jak jednal. ¹³Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. (Zj 22,11–13)

Osobní studium

Přečti si úvodní verše Zj 22,11–13 a také Da 12,1.2 a Jr 30,5–7. Jaké události se odehrají těsně před druhým příchodem?

Po čase, který Bůh ve své milosti vyměřil lidem, následuje v posledních dnech „doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby“ (Da 12,1). Zj 16 popisuje sedm posledních ran, které budou vylity na zkažený svět. Ale jako v případě ran, které dopadly na Egypt, tak i nyní bude Boží lid uchráněn před projevy Božího hněvu. Všimněme si zaslíbení u proroka Daniela: „V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize“ (Da 12,1). Zmínka o „knize“ zaměřuje naši pozornost na „knihu života“ (Fp 4,3; Zj 13,8; Zj 20,12.15; Zj 22,19). Pokud zůstáváme věrni Ježíši, naše jména nebudou z knihy života vymazána (Zj 3,5).

Přečti si 1J 3,1–3; J 8,29 a J 14,30. Co je jedinou dostatečnou přípravou na nadcházející dobu soužení?

V době soužení mají věrní tak hluboký osobní vztah s Ježíšem, že ho nemůže nic narušit. Jejich největší touhou je ve všem plnit jeho vůli, aby díky působení Ducha svatého mohli být tak čistí, jako je čistý on. V Kristově srdci nebylo nic, čeho by se mohl satan chytit. I tento aspekt jeho charakteru můžeme odrážet.

Přečti si Ž 27,6; Ž 91,1–11 a Zj 3,10–12. Jaká zaslíbení nám Bůh dává pro čas soužení?

Někteří křesťané se mýlí v tom, co znamená žít v době soužení bez Prostředníka. Ježíš ukončí svou přímluvnou službu v nebeské svatyni ve chvíli, kdy se každý člověk definitivně rozhodne pro něho, nebo proti němu. To však neznamená, že budeme v té době ponecháni jen sami sobě. Ježíš nás ujistil, že s námi bude vždy (Mt 28,20). Víra důvěřuje, i když nevidí a nerozumí – a to i tehdy, když se svět kolem nás rozpadá. V době soužení se naše víra posiluje a naše touha po věčnosti roste, takže naší jedinou touhou je žít s Ježíšem navěky.

Aplikace

Jak je možné, že i v době těžkostí a nejistoty můžeme žít s pevnou nadějí?

NADĚJE NA JEŽÍŠŮV BRZKÝ NÁVRAT

¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. (J 14,1–3)

Osobní studium

Uvažuj o textech J 14,1–3 a Tt 2,11–14. Jak nás povzbuzují tyto verše v kontextu přicházejících obtíží a času soužení?

Ježíšova slova „vaše srdce ať se nechvěje úzkostí“ jsou ujištěním, že nás nikdy nepustí a že opět přijde, aby nás vzal domů. Tento svět není naším domovem. Přichází lepší zítřek. Nový zákon hovoří o návratu našeho Pána velmi často. Když nastanou temné dny a vzniklá situace bude přímo ohrožovat náš život, zaslíbení Kristova příchodu může i nadále naplňovat naše srdce nadějí. Toto je „blahoslavená naděje“, která inspirovala věrný Boží lid v každé generaci.

Přečti si Zj 6,15–17 a Iz 25,8.9. V čem tyto verše ukazují rozdílné postoje spasených

a zatracených? V čem tento rozdíl spočívá a co je jeho příčinou?

Bezbožníci si uvědomují hrozné následky hříchu, zatímco spravedliví přijali dar Kristovy milosti. Vzpouira proti Bohu vede ke strachu, vině, odsouzení, a nakonec k věčnému zatracení. Přijmeme-li jeho spasitelnou milost, dovede nás k odpuštění, pokoji a věčné radosti z jeho slavného návratu.

Přečti si verše Zj 15,3.4 a Zj 19,7. Jak budou vykopení reagovat na spasení, které nám Kristus dává jako dar?

„Po celou věčnost budou vykopení přemýšlet a zpívat o Kristově kříži. V oslaveném Kristu budou vidět Krista ukřižovaného. [...] Tím, že Stvořitel všech světů a Soudce všech stvořených bytostí odložil svou slávu a z lásky k člověku se ponížil, bude ve vesmíru trvale vzbuzovat obdiv a úctu.“ (GC 651; VDV 419)

Aplikace

Přečti si Zj 12,17; Zj 17,13.14 a Zj 19,11–16. Pozorně si všimni poslušnosti v těchto verších. Co se z tohoto postupu dozvídáme o posledním zápase na zemi a o Kristově konečném vítězství?

TISÍC LET NA ZEMI

1Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. 2Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, 3na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn. (Zj 20,1–3)

Osobní studium

Zjevení 19 končí dramatickým zobrazením Ježíšova návratu a zničení bezbožných. Příběh tím však nekončí. Zjevení 20 nás uvádí do období trvajícího tisíc let, známého také jako „milénium“.

Jaký je podle úvodních veršů (Zj 20,1–3) satanův osud po Ježíšově návratu?

Také popis ve Zj 20,1–3 používá symbolický jazyk. Satan není doslova spoután řetězem a hozen do propasti. Na tisíc let je uvězněn na pusté, vylištěné zemi, spoután okolnostmi, které sám vytvořil. Ve 2Pt 2,4 čteme, že satan a jeho andělé budou stráženi „v temné propasti podsvětí [...], aby byli postaveni před soud“. Satan bude řetězy okolnosti připoután k zemi a nebude mít koho pokoušet. Tisíc let bude vidět zkázu, ničení a katastrofu, které způsobila jeho vzpoura.

Řecké slovo přeložené ve Zj 20,1.3 jako „propast“ je použito v řeckém překladu Starého zákona (Septuaginta) k popisu Země při stvoření: „Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží“ (Gn 1,2). Slovo „propastná tůň“ nebo také „propast“ (BK) zní

v originále *abyssos* a popisuje „pustou zem“. Tato „propastná tůň“ nebo „propast“ není žádná podzemní jeskyně. Satanovo dílo hříchu a zkázy, spolu s obrovským chaosem předcházejícím druhému příchodu, přivedlo Zemi zpět do temné, pusté a neuspořádané hmoty, jakou byla na začátku stvoření.

Jak tuto scénu popisují proroci?

Jr 4,23–26

Jr 25,33

Proroci zdůrazňují katastrofickou zkázu při druhém příchodu Krista a skutečnost, že během tisíciletého období nezůstanou na zemi žádní živí lidé. Satan a jeho padlí andělé jsou ponecháni, aby uvažovali o zkáze, kterou způsobili. Celý vesmír nově uznává, že odplatou za hřích je smrt. Bůh řeší problém hříchu tak, aby už nikdy nenastal (Na 1,9). Existují tři hlavní způsoby, jak to Bůh dělá: (1) Zjevuje svou neomezenou lásku, vroucí touhu a neúnavné úsilí zachránit celé lidstvo. (2) Zjevuje svou spravedlnost a poctivost. (2) Celému vesmíru umožňuje pozorovat následky hříchu a vzpoury.

Aplikace

Scény zničení, zmaru a konce působí zdrcujícím dojmem. Co cítíš při čtení veršů popisujících tyto události? Co ti pomáhá vyrovnat se s těmito pocity?

SOUD BĚHEM TISÍCILETÍ

“Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. –⁵Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. –⁶To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let. ⁷Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře ⁸a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. ⁹Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je. (Zj 20,4–9)

Osobní studium

Co dělají podle úvodních veršů (Zj 20,4–6) spravedliví po dobu tisíce let? Proč je to důležité?

Během tisíciletí budou mít spravedliví příležitost na vlastní oči pozorovat Boží spravedlnost a lásku v tom, jak se vypořádá s problémem hříchu. Každý z nás má mnoho otázek, které souvisejí s Božím jednáním a s událostmi, které se odehrály v našem životě a v životě našich blízkých. Nyní, během tisíciletí v nebi, mohou všichni vykoupení tyto otázky položit. Není-li v nebi někdo z jejich milovaných, spasení mají možnost lépe pochopit, co se vlastně stalo. Nově, lépe než kdykoli předtím, pochopí vykoupení, jak moc se Bůh snažil zachránit každého člověka, který kdy žil. Uvědomí si, že každý, kdo je ztracen, přišel o nebe pro své osobní odmítnutí Krista. Teprve potom, po uplynutí tisíce let, Bůh vynese konečný soud nad hříšnými lidmi. Rozsudkem je druhá smrt, která je věčným zánikem.

Jak končí milénium (Zj 20,7–9)? Jaký je osud satana a jeho následovníků?

Už tisíc let nemá satan nikoho, koho by mohl pokoušet nebo svádět. On a jeho an-

dělé byli sami, aby uvažovali o smrtelných následcích hříchu. Na konci tisíciletí jsou hříšní mrtví vzkříšeni, aby vyslechli svůj rozsudek (Zj 20,5).

Nyní má satan obrovskou armádu následovníků. Přestože Boží nepřítel ve velkém sporu utrpěl jednu porážku za druhou, po konci milénia je náhle obklopen obrovským zástupem zatracených. Stále ještě není připraven ukončit svou vzpuru a rozhoduje se svést tyto „národy“. Satan je inspiruje, aby vynaložili poslední velké úsilí na svržení Boha a nastolení vlastního království. Výraz „Góg a Magóg“ se používá pro symbolické označení satana a zatracených všech věků. Satan a jeho následovníci obklíčí „tábor svatých a město, které miluje Bůh“ (Zj 20,9).

Na konci tisíciletí nejenže všichni bezbožní vstanou k životu, ale svaté město, nový Jeruzalém, sestoupí z nebe na zem (Zj 21,2). Svatí už v té době tisíc let žijí a kralují s Kristem v novém Jeruzalémě. Nyní, na konci tisíciletí, město sestupuje na zem spolu s Bohem, Ježíšem, anděly a všemi vykoupenými. Všichni jsou přítomni, aby byli svědky závěrečné bitvy velkého sporu. Hřích bude jednou provždy zničen!

Aplikace

Co říká načasování posledního soudu o Božím charakteru?

DVĚ VĚČNOSTI

¹⁴Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. ¹⁵A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera. ¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. (Zj 20,14,15; Zj 21,1,2)

Osobní studium

Co říkají tyto texty o vzkříšení bezbožných? Jaký je důvod tohoto vzkříšení?

2K 5,10

Ř 14,10.11

Zj 20,11–15

Aby Bůh mohl vyřešit problém hříchu tak, že se už nikdy nezopakuje, musí se každá bytost přesvědčit, že Bůh byl ve všem, co dělal, spravedlivý. Nakonec se každý skloní před Bohem a uzná, že byl ve velkém sporu v právu. Dokonce i satan a jeho padlí andělé uznají, že nikdy neexistovala žádná omluva pro vzpouru proti Bohu. „Jakmile budou otevřeny knihy záznamů a Ježíš pohlédne na bezbožné, všichni si připomenou každý hřích, kterého se kdy dopustili. Uvědomí si, kde sešli z cesty čistoty a nevinnosti, jak je pýcha a vzpurnost vedla k porušování Božího zákona. Pokušení, která podporovali tím, že si libovali v hříchu, požehnání, která

zneužili, Boží poslové, kterými pohrdli, varování, která odmítli, nabídky milosti, které ve své vzpurnosti zavrhl – to všechno uvidí jakoby napsané ohnivým písmem. [...]

Celý bezbožný svět bude stát před Božím soudem obviněný z velezrady proti Boží vládě. Nikdo nebude obviněné hájit – nemají se čím omluvit; a Pán nad nimi vynese rozsudek věčné smrti.“ (GC 666.668; VDV 429.431)

Přečti si texty Zj 20,9; Ž 37,22 a Mal 3,19.20. Co se z nich dozvídáme o konečném zničení hříchu a hříšníků? Co se dozvídáme o odměně spravedlivých?

Dobrou zprávou je, že satan a jeho andělé budou zničeni v ohnivém jezeře. Hřích a hříšníci budou zničeni. Podle Zj 20,9 je „pohlť“ oheň z nebe, nebudou tedy věčně mučeni. Ve verši Zj 20,10 je použito vyjádření, že původci zla budou trýzněni „na věky věků“. Slovo „na věky“ sice může podle kontextu znamenat „nekonečnost“, ale také může toto vyjádření označovat i dobu, dokud není něco zcela dokončeno, není dosaženo výsledku (viz Ex 21,6; 1S 1,22.28; Ju 1,7 a 2Pt 2,4–6). Pro zatracené je věčné samotné zničení, ne akt ničení. Bůh není věčný mučitel.

Aplikace

Nakonec nás všechny čeká jedna ze dvou věčností. Ztracení žel dostávají „mzdu“, kterou si zaslouží – věčnou smrt. V čem spočívá naše jediná naděje, že my nedostaneme to, co si zasloužíme (tedy smrt)? Proč je pro nás v tomto kontextu důvěra v Ježíšovu spravedlnost tak důležitá?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Rozsáhlé nížiny tam budou stoupat ke krásným pahorkům a malebná horstva se budou skvět ve svém majestátu. V pokojných rovinách, při živých tocích najde Boží lid, který byl na světě tak dlouho poutníkem a cizincem, svůj domov. [...] Lidé obdaření nesmrtelností tam budou nadšeně rozjímat nad zázraky stvořitelské moci a tajemstvím zachraňující lásky. Nebude tam krutý nepřítel, který by je sváděl, aby zapomněli na Boha. Budou mít dostatek příležitostí pro rozvoj svých vloh a schopností. Přijímání nových poznatků neunaví mysl a nevyčerpá tvůrčí sílu. Bude možno realizovat nejvelkolepější díla, uskutečnit nejněžnější tužby, splnit nejkrásnější cíle. Přesto stále zůstanou nové výšiny, které bude možné zdolávat, nové divy hodné obdivu, nové skutečnosti, které bude možno odhalovat, nové úkoly, které budou rozvíjet rozumové, duševní i tělesné síly.“ (GC 675.677; VDV 436.437)

„Děti země se radostně a s nadšením připojí k radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Budou mít přístup k vědění a poznání, které bylo nashromážděno během dlouhých let rozjímání a hloubání o Boží stvořitelské moci. Nezkresleně budou pozorovat slávu stvoření – slunce, hvězdy a hvězdné systémy –, jak všechny ve stanoveném řádu krouží kolem Božího trůnu. Každá věc, od nejmenší po největší, nese jméno Stvořitele – všechno dokládá bohatství jeho moci.“ (GC 677; VDV 437)

„Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska.“ (GC 678; VDV 437)

Otázky k rozhovoru

1. Proč Bůh dovolil, aby hřích existoval tak dlouho? Žádná lidská bytost netrpí na tomto světě déle, než trvá její život na zemi. To znamená, že nikdo netrpí víc než délku svého vlastního života. Lidský život je v porovnání s tisíci lety hříchu krátký. Jak nám tento pohled může pomoci vypořádat se s komplikovanou otázkou zla?
2. Jak zapadá tisícileté období do plánu spasení? Co se o Božím charakteru dozvídáme ze skutečnosti, že Bůh nevynese konečný soud nad ztracenými do té doby, než všichni vykoupení budou mít možnost vidět a uznat Boží spravedlnost a lásku?